

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. liepos 27 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukaviniienės, Artūro Driuko ir Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas), susipažinusi su 2023 m. liepos 18 d. paduotu **ieškovo T. A.** kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo 2023 m. balandžio 18 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Ieškovas T. A. padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2023 m. balandžio 18 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovo T. A. ieškinį atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Codigi“ (buvęs pavadinimas „Alorela“) dėl darbo ginčo išnagrinėjimo iš esmės – dėl baudos už konfidencialios informacijos atskleidimą skyrimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuoti pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuoti pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Ieškovas kasaciniame skunde nurodo, kad teismai pažeidė Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – DK) 25 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą reikalavimą darbo sutarties šalims bet kokią informaciją perduoti raštu, šio reikalavimo netaikydami DK 39 straipsnyje įtvirtintam susitarimui dėl konfidencialios informacijos apsaugos. Anot ieškovo, teismai nepagrįstai nusprendė, kad šalims pasirašius susitarimą dėl konfidencialios informacijos apsaugos bet koku būdu, tame tarpe ir žodžiu pateikta informacija buvo laikoma konfidencialia.

Taip pat ieškovas teigia, kad teismai netinkamai taikė ir aiškino DK 38 straipsnį, reglamentuojantį susitarimą dėl nekonkuravimo, ir DK 39 straipsnį, reglamentuojantį susitarimą dėl konfidencialios informacijos apsaugos turinio. Ieškovo vertinimu, teismai nepagrįstai nusprendė, kad tarp ieškovo ir atsakovės sudarytas susitarimas dėl konfidencialios informacijos apsaugos nelaikytinas susitarimu dėl nekonkuravimo. Anot ieškovo, toks teismų aiškinimas nėra teisiškai pagrįstas, kadangi susitarimu dėl konfidencialios informacijos apsaugos įmanoma apriboti darbuotojo teisę įsidarbinti nemokant darbuotojui DK 38 straipsnyje įtvirtintos kompensacijos.

Be to, ieškovas nurodo, kad teismai netinkamai taikė bei aiškino proceso teisės normas ir nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos, suformuotos aiškinant CPK 329 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatas. Ieškovo teigimu, pirmosios instancijos teismas, sprenddamas šalių ginčą, pasisakė dėl neįtraukto dalyvauti byloje asmens UAB „Calestus“ teisių ir pareigų, o apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai nenustatė šio absoliutaus sprendimo negaliojimo pagrindo.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiami jame nurodomi kasacinio skundo pagrindai dėl nurodytų teisės normų pažeidimo ir nukrypimo nuo kasacinio teismo praktikos. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Alė Bukaviniė

Artūras Driukas

Virgilijus Grabinskas